

Łódź

**CENA NUMERU
20 gr.**

**Cena prenumeraty
miesięcznej**

Dla robotników 4 zł.
Odnosz. do domu 30 gr.
Z dostawą poczt. 6 zł.
Poza Łódź egz. 27 gr.
Należność pocztowa
opłacona ryczałtem.

Redakcja i Administ.

w Łodzi

Al. Kościuszki 41

TELEFON 100-28

Konto P K O 60594

Red. przyjmuje od 5 —

**Art. listów anonimowych
nie umieszcza się**

1932 r.

PRAD

Piątek 16-go grudnia

№ 337

WOJNA GOSPODARCZA ŚWIATA

Wrażenie odmowy Francji - Represje Stanów Zjednoczonych.

PARYŻ, 15. 12.

Ubiegłej soboty obie główne komisje parlamentu francuskiego uchwaliły rezolucję, upowiadając rząd do uskutecznienia wpłaty raty grudniowej pod warunkiem, że w najbliższym czasie zwołana będzie konferencja w sprawie rewizji długów.

Warunek ten nie posiadał żadnego istotnego znaczenia, właściwie zaś był tylko parawanem, pozwalającym dokonać wpłaty.

To też przez całą niedzielę panowało w Paryżu powszechnie przekonanie, że Ameryka zgodzi się na to platoniczne zastrzeżenie i Francja dokona wpłaty bez zbytecznego zadrastnięcia swych uczuć narodowych z nadzieją jakiejś rewizji długów.

Ale w poniedziałek rano Ameryka zażądała wypłacenia raty grudniowej bez żadnych zastrzeżeń, bez uzależnienia jej od jakichkolwiek uprzednich warunków.

Było to poprostu ultimatum Hoovera, tak, że w Paryżu nastąpił natychmiast zwrot opinii politycznej, pozycja momentalnie odwróciła się przeciwko samej myśli przekazania pieniędzy Ameryce na warunkach, wyłączających nadzieję, że Ameryka kiedykolwiek zgodzi się na racjonalną rewizję spraw długów wojennych.

Granice cierpliwości francuskiej, uległości i ustępstw zostały przekroczone.

Hoover nadużył cierpliwości tej i on głównie jest sprawcą historycznego odtąd głosowania parlamentu francuskiego przeciwko uiszczeniu raty w oznaczonym terminie, należy bowiem podkreślić, że głosowanie wcześniejsze nie odmawiało wpłaty, lecz odracza ją i uzależniało od pewnych warunków.

Herriot padł z honorem w obronę tezy placenia długów co do której sam zdawał sobie sprawę, że była niemożliwą do obronienia.

Stał się wielki wypadek o znaczeniu historycznym, powstało przesilenie, niemające podobnego w historii świata.

Oto, co stwierdza cała prasa i co wskazuje, że przesilenie będzie zarówno długie jak trudne do rozwiązania.

Przesilenie to posiada olbrzymie znaczenie nie dla polityki wewnętrznej francuskiej i jeszcze większe znaczenie dla polityki między narodów.

W lot zgromadzi przeciwko sobie 400 głosów, zaznacza się w murach parlamentu

pewnego rodzaju przebudzenie zmysłu i uczuć narodowych.

Otóż, to samo stwierdza Franklin Bouillon w deklaracji, podanej w „Liberte”, mówiąc: Głosowanie nasze świadczy, że Francja zaczyna się budzić. Otóż nie pozwolimy, że by jej obudzone instynkty znowu zasnęły.

Możliwe jest, że otwiera się teraz nowa era dla Europy, że świta nowa jutrenka dla Francji, na którą czekaliśmy nadaremnie od dziesięciu zgorą lat! — słusznie woła „Liberte”.

Przewidujący Bainville oświadcza ze swojej strony, że, głosując przeciwko wpłaceniu raty grudniowej, Francja oddała usługę nie tylko Europie, lecz i samej Ameryce, która niezadługo sama się o tem przekona.

Plan Younga z r. 1929 opracowany pod przewodnictwem amerykańskim, połączył bardzo wyraźnie sprawę odszkodowań należnych od Niemiec ze sprawą długów na rzecz St. Zj. Ameryki, a obrady Izby i Senatu francuskiego w chwili ratyfikacji planu Younga dostatecznie wskazują, że przyjęto go we Francji tylko w tej łączności.

Wprawdzie nigdzie nie stwierdzone wyraźnie, że nie płaci się St. Zj. jeżeli nie otrzymuje się odszkodowań, ale objaśnienie daje dokumenty rokowań.

W każdym razie był to stan rzeczy, w którym St. Zj. Ameryki najdalej powinny były być od myśli podrywania odszkodowań stanowiących podstawę płatności ich długów. Tej oględności St. Zj. nie zachowały. Prezydent Hoover, wnioskiem swym z czerwca 1931 r., w związku z listem do Prezydenta Hindenburga, wprowadził zawieszenie na rok planu Younga co stało się początkiem odmowy placenia odszkodowań przez Niemcy. W dodatku St. Zj. nie uczyniły tego z dobroci uczuć, ale celem ulżenia Niemcom na to, by mogły one płacić prywatne długi zaciągnięte w wysokości ponad 4 miliardów dolarów w St. Zj. czyli robiły to St. Zj. dla własnej korzyści. Odpowiedzialność St. Zj. jest wyraźna.

Wobec tego Francja i Belgia mówią: obalono warunki, w których dany był nasz podpis, więc trzeba zrobić nowy układ.

Wykrycie morderców ś. p. T. Hołówki

Sledztwo spoczywa w rękach sędziego Skorzyńskiego

LWÓW, 15. 12. (wł)

Dochodzenie śledcze przeciwko ujętym sprawcom napadu rabunkowego na urząd pocztowy w Gródku Jagiellońskim członkom bojówki UOW (Ukraińskiej Organizacji Wojskowej) Bilasowi, Danyłyszynowi, Zurakowskiemu i Kossakowi zostało ukończzone. Akt oskarżenia został im doręczony. Rozprawa sądowa, w trybie doraźnym rozpocznie się w dniu 17 b m.

Tok śledztwa ujawnił przytem że dwaj z pośród sprawców napadu rabunkowego mianowicie Wasyl Bilas i Dimitro Danyłyszyn, byli mordercami ś. p. Tadeusza Hołówki zabitego w dn. 29 sierpnia 1931 r. w Truskawcu. Wspólnikiem morderców był również portier pensjonatu siostr Służebniczek, Aleksy Bunij, aresztowany w swoim czasie i zwolniony dla braku dowodów, Bunij został obecnie powtó

nie aresztowany i przebywa w więzieniu śledczym.

Sledztwo w tej sprawie spoczywa w rękach sędziego do spraw szczególnej wagi przy sądzie apelacyjnym w Warszawie p. Józefa Skorzyńskiego. Sędzia Skorzyński po za mordowaniem ś. p. Tadeusza Hołówki prowadził śledztwo w tej sprawie i wyjeżdżał na miejsce zbrodni do Truskawca.

Obecnie sędzia Skorzyński wyjechał do Lwowa gdzie przebywają w więzieniu mordercy ś. p. Hołówki. W podróży tej towarzyszy sędziemu śledczemu Skorzyńskiemu specjalny przydzielony do niego wywiadowca p. Szenkier.

Po upadku rządu francuskiego

PARYŻ, 15. 11.

Jeszcze niewiadomo, jak zakończy się przesilenie, kto będzie przyszłym premierem, kto zaś nowym ministrem spraw zagranicznych. Chaumet jest poważnym kandydatem na premiera. Paul Boncour na ministra spraw zagranicznych, ale dopiero najbliższe dni wyjaśnią sytuację.

Giełda bardzo słabo zareagowała na zaszły w ciągu ostatniej doby historyczne wypadki.

„Journal des Debats”, komentując echa berlińskie, wyrażając radość, że Francja wreszcie sama przyłożyła rękę do podważenia świętego charakteru istniejących traktatów przez zgwałcenie swego podpisu na solennie podpisanym układzie z Ameryką, zapowiada, iż Niemcy skorzystają z tej fałszywej interpretacji, żeby niebawem wystąpić z nową ofensywą dyplomatyczną, tym razem zwróconą przeciwko klauzulom terytorjalnym traktatu wersalskiego (Śląsk i Pomorze).

O tych nowych intencjach Niemiec w znanej gazecie wybitnie groźnym codziennie pisze „Matin” w znakomitych korespondencjach berlińskich Filipa Barresa, krewnego słynnego pisarza i patrioty.

PARYŻ, 14. 12 (spóźniona).

Wczoraj podawano sobie w izbie deputowanych z rąk do rąk komplet szyfrowanych depesz, jakie Wielka Brytania miała rzekomo przesłać Francji. Treść tych depesz jest następująca: „Będziemy podtrzymywali nasze zastrzeżenia do końca i zapłacimy ratę. Podkreślamy, że odmowa Francji zapłacenia raty grudniowej oznaczałaby koniec układów lozańskich. Stany Zjednoczone miałyby możliwość odseparowania Francji od Wielkiej Brytanii”.

W celu stwierdzenia autentyczności powyższych depesz dwaj deputowani, Auriol i Bergery, udali się wczoraj do ambasady angielskiej, gdzie im oświadczone zostały, że tak jest.

Prezydent Francji rozpoczął rozmowy z głównymi przywódcami frakcji parlamentarnych. Wszyscy, z którymi dotychczas konferował, wypowiedzieli się za ponownym powołaniem Herriota, uznając zgodnie, iż wczorajsze głosowanie nie było potępieniem poli-

tyki premiera, lecz tylko wynikiem nieustępliwości parlamentu wobec Stanów Zjednoczonych. Pewne jest jednak z drugiej strony, że Herriot nie zgodzi się na przyjęcie propozycji formowania nowego rządu. Jeszcze w sobotę oświadczył on przedstawicielom prasy, że nie przyjmie żadnej teki, o ile nowy gabinet zajmie w kwestii długów inne stanowisko, aniżeli bronione przez niego. Na stanowisko premiera wymieniają m. in. Paul Boncour, Chaumet, Caillaux, de Monzie, Deladier oraz Steega.

600 ludzi kładzie się na torze kolejowym.

LONDYN, 15. 12

Donoszą z Szanghaju, że w okolicach Nankinu zaszedł szczególny wypadek, mający za tło protest chłopów chińskich przeciwko wywłaszczaniu ich ziemi pod budowę nowego dworca kolejowego. Wypadek ten pociągnął za sobą tragiczne następstwa.

Mianowicie około 600 chłopów, na znak protestu położyło się na torze, nie chcąc doпустить do przejazdu pociągów. Maszynista pociągu, idącego z Nankinu do Szanghaju, widząc leżącą na torze falangę ludzi, tak nagle zahamował lokomotywę, że ta wypadła z

Godziny otwarcia sklepów.

Starostwo Grodzkie Łódzkie podaje do wiadomości, że w okresie przedświątecznym, w czasie od 19 do 23 grudnia włącznie, sklepy, zakłady i miejsca zawodowej sprzedaży mogą być otwarte do godz. 21-ej, a w niedzielę dnia 18 grudnia w godzinach od 13-ej do 18-ej. W Wigilię zaś Bożego Narodzenia, t. j. dn. 24 grudnia wszelkiego rodzaju sklepy, zakłady, i miejsca zawodowej sprzedaży mogą być otwarte wyłącznie do godz. 18-ej.

Szaleniec w amerykańskiej Izbie Reprezentantów.

WASZYNGTON, 15. 12

Na wczorajszym posiedzeniu amerykańskiej Izby Reprezentantów zaszedł incydent, będący naprawdę bez precedensu w kronikach parlamentarnych świata. W pewnej chwili, na galerji, przeznaczonej dla publiczności, rozległ się głos:

„Domagam się udzielenia mi głosu na przeciw dwudziestu minut!”

Zdziwieni reprezentanci podnieśli głowy i ujrzeni jakiegoś mężczyznę, robiącego wrażenie szalonego, z rewolwerem w dłoni, wywołanym w Bogu ducha winnych czcigodnych przedstawicieli parlamentarnych narodu

amerykańskiego. Przerażeni posłowie zaczęli się kryć za fotele i pulpity i niewiadomo, do czego by doszło, gdyby nie interwencja zimno krwistego posła Maasa ze stanu Minnesota, który krzyknął jowialnie do szaleńca:

„Well — zgadzamy się tylko rzucić panu naprzód na dół rewolwer”.

Warjat rzeczywiście to uczynił, lecz w tym momencie straż parlamentarna ubezwładniła go. Jak się okazało, mężczyzna ów nazywa się Martin Kammerer, pochodzenia niemieckiego, i jest rzeczywiście umysłowo chorym.

Pożar na lotnisku

warszawskim

WARSZAWA, 15. 12

Wczorajszej nocy wybuchł pożar na lotnisku cywilnym w magazynach Polskiej Linji Lotniczej. Spłonął skład olejów, smarów i rakiet lotniczych.

Akcja ratunkowa ze względu na rozległy teren lotniska i sąsiedztwo hangarów z aparaturami lotniczymi, była bardzo utrudniona jednakże dzięki wyteżonej dwugodzinnej pracy, całej zmobilizowanej na miejscu warszawskiej straży ogniowej, udało się pożar zlokalizować. Dla ustalenia przyczyny pożaru zarządzono śledztwo, które prowadzi żandarmerja wojskowa.

Loteria państwowa.

20000 zł na nr 141129

15000 zł na nr 100671

po 5000 zł na n-ry 3828 24084 137456

po 2000 zł na n-ry 75486 97897

po 1000 zł na n-ry 117604 134908

po 500 zł na n-ry 15312 64004 103934

112405 117107

po 400 zł na n-ry 6387 57830 58254

58280 89442 91506 100011 116179 134608

po 250 zł na n-ry 3246 15908 43611 plus

57484 57746 61053 68908 75243 83033 plus

95097 96752 96992 99697 119330 145626

po 200 zł na n-ry 1537 10638 14774

23037 24175 24683 25580 25736 27291 43747

55388 81857 88098 92130 96974 98610 103922

106394 106658 109717 113525 117989 126093

129004 130684 132948 134857 135981 138584

139917

Podpisanie umowy z Niemcami.

BERLIN, 15. 12.

Pomiędzy przedstawicielami Rzeszy i Polski, podpisana została dziś umowa kontyngentowa. Umowa ta zasadniczo jest dodatkowa, gdyż przyznała ona dla obu państw tylko pewne kontyngenty w myśl zawartych już umów gospodarczych, jakie podpisano przed rokiem.

Obecny krok ma również stanowić pewną stabilizację pomyślnych rokowań gospodarczych, które mają w końcu doprowadzić do podpisania normalnego traktatu handlowego,

przyczem koła niemieckie są zdania, że taka umowa może dojść do skutku na wiosnę przyszłego roku.

W myśl pomyślniej umowy przyznano Polsce kontyngent na 15 podwójnych cent. masła, 1200 cent. kamgaru, 1000 centn. przędzy wigońskiej Niemcom zaś na 1500 centn. skór surowych, 2400 centn. lnu i juty, przyczem wartość obu kontyngentów oszacowana została na 6500 tys. zł. Prawo kontyngentu przedłuża się na cały rok.

Dwie minuty

Komisji Konstytucyjnej

Dzisiaj rano odbyło się posiedzenie komisji konstytucyjnej sejmu. Komisja miała się już zebrać w zeszłym tygodniu ale została odroczone. Zapowiedziane 2 referaty na komisji, tymczasem całe posiedzenie trwało 2 minuty. Przewodniczący pos. Makowski oznajmił że referent pos. Peschalski nie przybędzie i prosi o usprawiedliwienie a drugi referent pos. Miedziński prosi o przełożenie referatu o budżetowaniu o czym miał mówić. Wobec tego pozostała tylko do załatwienia sprawa referatu o wniosku Klubu Narodowego w sprawie nieprzedstawienia Sejmowi do ratyfikacji układu z Sowiećami.

Pos Makowski zaproponował siebie jako referenta a pos Zwierzyński pos St Stronńskiego Klub Narodowy) P. Makowski wobec tego oznajmił że obaj panowie będą referentami

Popierajcie L. O. P.

CO ROBIC?

Jesteśmy obecnie świadkami, że na ochotnika do wojska i do szkół wojskowych składa podanie kilkakrotnie więcej młodzieży, niż przyjąć można. Dlaczego tak się dzieje? W kraju, a szczególnie na wsi panuje bieda. Rodzice, nie mogąc dać synom możliwości kształcenia się, chcą ich umieścić tam, gdzieby się czegoś nauczyli i zdobyli jakiśkolwiek fach, a nie trzeba było za naukę płać. Taksamo po wsiach i miastach widzimy coraz więcej młodzieży bądźto szkolnej, lub akademickiej, która przerwała z braku pieniędzy swą naukę. Jednocześnie w szkołach średnich i wyższych przybywa coraz więcej młodzieży żydowskiej, która mając pieniądze może się łatwo uczyć. W Uniwersytecie Warszawskim na wydziale prawnym 51 proc. złożonych podań — są to podania żydowskie. W Wilnie i Lwowie jest jeszcze gorzej. Dlatego w miarę sił winniśmy się starać ułatwić młodzieży ukończenie szkół. W kilku miejscowościach w Małopolsce wieś wysyła za pieniądze zebrane z ogólnej składki corocznie jednego chłopaka do szkół lub uniwersytetu, składając się nań wspólnie, z tem, że po ukończeniu winien on oddać do kasy gromadzkiej pieniądze nań wyłożone, aby inni mogli się znowu kształcić. I taki zwyczaj powinien się po całej Polsce utrwalić.

Co jednak mają robić ci, którzy pokonczyli szkoły powszechne, średnie, albo też ich nie skończyli z braku środków i siedzą, nic nie robiąc, bo nie mogą znaleźć zajęcia. — I czekają, rozleniwiając się, a w następstwie widzimy częste awantury, karcciarstwo i pijactwo, panoszące się u nas. Ci wszyscy muszą zrozumieć, że posad po biurach, urzędach, lub fabrykach nie znajdą, a nie mogą przez całe życie być na utrzymaniu rodziny. Pracy jest dla nich sporo, tylko muszą się za nią rozejrzeć, zakasać rękawy i wziąć się do pracy.

Spójrzmy co robią żydzi, których w Polsce najmniej jest 4 miliony. Część z nich zajmuje się rzemiosłem, olbrzymia większość żyje z handlu. Weźmy więc handel w ręce swoje, a praca się dla wszystkich znajdzie i nietylko będzie na suchy kawałek chleba, ale i na dokładkę doń. Wszyscy, co byli w Poznaniu i na Pomorzu, wiedzą, że tam prawie żydów nie ma, ale jest za to silne i bogate polskie mieszczaństwo. Pamiętajmy, że jeszcze w latach 1860-70 było tam po wsiach i miasteczkach tylu żydów, co i u nas, ale gdy Polacy nie mogli pójść do urzędów, a rozdrabniać gospodarki nie chcieli i tylko je syn zostawał po ukończeniu szkoły rolniczej na wsi, to reszta szła do miasta, lecz nie na miejsce płatnego robotnika, ale zakładała warsztaty, rzemieślnicze, sklepy lub spółdzielnie rolnicze i dzięki temu, że każdy rozumiał kupując u żydów, krzywdzi Polskę, swych dzieci i własne dzieci, miasta tamtejsze stały się polskimi, a każdy zdobył sobie kawałek chleba. I my bierzmy się do handlu, lecz się do niego przygotujmy, skończmy wprawdzie by jednoroczną szkołę handlową.

Jest więc pracy dużo, chleba też, tylko chciejmy się wziąć energicznie i zakasawszy rękawy budować lepszą przyszłość dla siebie i całego narodu. I w tym kierunku powinna być nasza — zobowiązana — postawa.

wisko, będzie blisko swoich i stanie się podstawą potęgi narodowej.

Zastanówmy się, co jest lepiej: czy aby

z Polski wyjeżdżali za kawałkiem chleba Polacy — czy Żydzi, Odpowiedz na to może być tylko jedna.

Koleje Anglii.

Znając koleje wszystkich ważniejszych państw kontynentu europejskiego, powiedzieć mogę bez wahania, że nigdzie nie podróżuje się tak szybko i wygodnie jak w Anglii.

Przedewszystkiem — szybko! Słuszność stwierdzenia, że niema już dla nas dystansów, potwierdza „Ilyer” pędzący czasami z szybkością przeszło 80 mil, czyli 130 kilometrów na godzinę. Cheltenham Ilyer należy do t. zw. Wielkiej Kolei Zachodniej i posiada na zmianę kilka (a może kilkanaście) lokomotyw, z których najświeższa nazywa się „Zamek Launceston” i wielokrotnie złamała światowy rekord szybkości dla parowozów.

Godnymi kolegami ekspresu Cheltenham są: „Latający Szkot”, „Dziki Irlandczyk”, „Latający Holender” i szereg innych pociągów, wyposażonych w kinematografy, dancingi, po kazy mody i salony piękności.

Jadąc np. z Brighthelm do Londynu, zawiesz prawie widzi się po przyjeździe na stację Victoria grupy dzieci, oglądających z podziwem olbrzymią i piękną lokomotywę typu King Arthur, która ciągnęła pociąg. Niemniej od młodzieży także i dorosłych ogarnia podziw na widok potężnych maszyn i lśniących wagonów, których wygląd zewnętrzny i wewnętrzny świadczy o wysiłkach angielskich towarzystw kolejowych, w celu uprzyjemnienia ludziom podróżowania.

Oprócz naturalnego rozmiłowania Anglików w komforcie, ta troskliwość kolejnictwa tłumaczy się także wielką konkurencją samochodu i pochodzącą stąd koniecznością zachęcenia szerokich mas publiczności do jazdy pociągami zapomocą niezwykłych atrakcyj. Specjalnie godną uwagi jest ta troska o ile chodzi o wygodę i piękność. Ostatnim krzykiem mody i wygody są np. wagony sypialne zbudowane przez londyńską północno-zachodnią kolej. Na podwoziu stalowym znajduje się dziewięć oddzielnych przedziałów połączonych szerszym niż zazwyczaj korytarzem. Przedziały zapomocą drzwi rozsuwalnych są połączone parami i po części wyłożone płytami ze srebra. Wentylację zaprowadzono na wzór tej, jaka używana była w transatlantyckich parowcach. Całe wnętrze wagonu utrzymane jest w przeszlicznym kolorze seledynowym.

Inne znów wagony tej samej drogi żelaznej wzorowane są na francuskim „trainbleu” ale znacznie przewyższają go wyrafinowanym komfortem. Przedziały o kolorze błado-błękitnym wyposażono w urządzenia neutralizujące niepożądane szmery, w przyrządy, zapomocą których można w każdej chwili regulować temperaturę strumieniem gorącego lub zimnego powietrza, w misterne wentylatory i grube dywany, chroniące od wstrząsów, w śliczne szafki i łóżka z orzechowego drzewa, w składane stoły i stoliki dla rannej herbaty, w wodę ciepłą i zimną, w wielkie lustro, w firanki gwarantujące nieprzeniknioną ciemność i w tuzin innych podziwu godnych rzeczy. Inсталacja światła, filtrów powietrznych i wodne go ogrzewania jest elektryczna.

Wszystkie te inowacje znajdują wielkie uznanie nawet u samych Anglików tembardziej, że udało im się podobno bezapelacyjnie przewyższyć Amerykę, będącą do tej pory pod względem wyszukanego komfortu kolejowego pierwszszym krajem na świecie.

Zatem w sferach towarzyskich angielskiego ma jeszcze przyczynę. Dla

jazdy takim np. ekspresem jak „Złota Strzała” komfort nie jest momentem jedynie decydującym. W wyhorze tego właśnie pociągu dla wielu podróżnych wyłączone znaczenie ma absolutna pewność, że w żaden sposób za jazdę kolejową nie uda się nikomu wydać pieniędzy więcej, aniżeli kosztuje bilet w przedziale „Złotej Strzały”. Zanim bowiem w rozkładach jazdy pojawiła się rzeczona „Złota Strzała” wyprzedzająca (co się tyczy ceny biletów) wszystkie inne luksusowe ekspresy całego świata, to pierwsza klasa wszędzie była pierwszą, a trzecia trzecią. Wyżej jak pierwszą może już było jechać chyba — pociągiem królewskim, pociągiem specjalnym, albo wreszcie w ambulansie dla zakaźnie chorych.

Dziś na szczęście sytuacja ta zmieniła się i pierwsza klasa zwyczajnego ekspresu luksusowego uważana była przez wytwornych pasażerów „Złotej Strzały” za coś a charakterze pospolitym. Nowy ten snobizm wyszydził ktoś uwaga, że stali bywalcy „Złotej Strzały” nie zraziliby się nawet wtedy jazdą tym pociągiem, gdyby przedziały były pełne sady a siedzenia pełne szpilek i gdyby nawet konduktorzy mieli pokazywać pasażerom długie nosy — wszystko by się zniosło, byle tylko zdystansować innych śmiertelników.

Czyż trzeba dodać, że przy zawrotnem tempie jazdy bezpieczeństwo podróżnych jest w angielskich pociągach idealne? Ostatnio „Great Western Railway” zaprowadziła kolosalnym kosztem na wszystkich liniach nowy system alarmowy. W razie niezauważenia i przejechania sygnałów zamykających przejazd rozlegają się w budce maszynisty głosy umieszczone tam syren i dzwonów ostrzegawczych. Ma to znaczenie szczególnie w czasie mgły, kiedy spostrzeżenie sygnałów przy trasie często jest bardzo utrudnione.

W dziedzinie sygnalizacji pojawiła się niedawno jeszcze inna nowość. Najnowsze sygnały mają specjalnie intensywne i przenikające światło czerwone, wskazujące niebezpieczeństwo, żółte żądające ostrożności i zielone, które oznacza, że linja wolna. Światła te udało się teraz uwidocznić na ekranie znajdującym się na lokomotywie, tuż przy kierownikowi pociągu, który podczas nocnej jazdy nie potrzebuje nawet wychylić.

Już ukazała się w druku

„Księgowość uproszczona”

Poradnik niezbędny!

Kupcy II, III i IV kategorii

Przemysłowcy V, VI, VII i VIII kategorii

Wysokość podatku od obrotu zmniejszona od dnia 1 stycznia 1933 r.

Wydawnictwo Księgarni Łódzkiej „CZYTAJ”

Prezydenta Narutowicza 2

Cena zł 1

Cena zł

Tajemnica obłąkanej aktorki

Czy Marcela Romee naprawdę zginęła?

Paryż wstrząsnęła wiadomością tragicznej śmierci tej młodej artystki, która, jak donosiliśmy, rzuciła się do Sekwany i utonąła? — Kilka dzienników paryskich utrzymuje z całym uporem, że Marcela Romee żyje. Inne przypominają te zapomniane, lub nieznane epizody, jakie złamały wielką karierę artystki.

Marcela Romee, od dwunastego roku życia uczennica paryskich szkół aktorskich była uważana za przyszłą wielką gwiazdę sceny francuskiej. Wiadomo o niej w wielkim świetle teatralnym Paryża jest „Komedia Francuska” — ten klasyczny teatr, zrzeszenie, kolegium zarazem najświetniejszych aktorów Francji. Młodziutka artystka była członkiem Komedji, była powszechnie uważana za przyszłą gwiazdę świata scenicznego Francji. — Wszyscy wiedzą, choć u nas może nie zdają sobie sprawy z tego jak wielką jest rola we Francji i w świecie oficjalnym Paryża takich gwiazd sceny, jak niegdyś Sorel, czy Sarah Bernhardt. Taka karjera stała otworem przed Romee. Było to jeszcze półtora roku temu.

Niemal niespodzianie przychodzi wiadomość, że Romee wycofuje się z teatru. I zaraz inna: że oddano ją do sanatorium dla obłąkanych.

Z tego sanatorium na krańcach Paryża, w Vesinet, wyszła Romee po raz ostatni jedynie dnia 3 bm., by rzucić się w plynący u jej murów nurt Sekwany. Od tej chwili nie widział jej nikt.

„NAJDZIWNIEJSZE SZALEŃSTWO ŚWIATA”

W medycynie nie jest odosobniony wypadek tej szczególnej choroby, jakiej uległa Romee. Ale jest niezmiernie rzadki. Gdy była w szpitalu, zjeżdżali się najwybitniejsi psychiatrzy nawet z Ameryki, by studiować nie zwykły wypadek tej choroby.

Polega ona na tem, że dotknięty nią sądzi, że jest pewną osobą jakiegoś dramatu. Wżywa się w tę rolę. Wielcy artyści wiedzą, że nie dość jest wyuczyć się swej roli. Trzeba się w nią i wżyć. Jeden z profesorów Komedji Francuskiej L. ujął to jeszcze głębiej. Człowiek co ma grać jakąś postać — uczy się — musi starać się, by wszystko, co robi, nie tylko na scenie, ale i w życiu było w czasie kreowania danej roli, dostosowane do psychiki bohatera. Będąc w restauracji, czy kinie musi się tak zachowywać, jakby to zrobił Hamlet, czy Skapiec moljerowski, czy Ofelia.

Najpotężniejszą uczennicą teorii profesora L. była właśnie Marcela Romee.

„OFELJA”

Poczęła ona praktykować w całej pełni teorię swego profesora. I wówczas wpadła w owe szaleństwo.

Przez cały czas swej choroby grała niezmiernie jakieś role. Sięgała do stałego repertuaru literatury. Nic nie było gdy grała rolę o podobnym charakterze. Niestety, przeżywała tragiczne. Wówczas chora słaba, chodząca wycieńczona. Imaginacja oddziaływała na zdrowie. Lekarze nie wiedzieli co robić. Artyści byli przejęci: gdyby można ją było wtedy puścić na scenę — opowiada dziś jeden — Paryżby szalał: nigdy nie widziano

naprawdę tak fenomenalnej, wprost fantastycznej fenomenalnej odtwórczyni bohaterki dramatów. Cały świat artystyczny Paryża marzył o jej odtworzeniu.

Aż wreszcie rozpoczęto specjalną kurację. W sanatorium zainstalowano cały sztab ludzi. Chodziło o to, by od ról tragicznych przeszła Romee do coraz mniej tragicznych, coraz bardziej pogodnych, potem do coraz bardziej dzisiejszych, nowoczesnych. Wreszcie miano jej poddać rolę w sztuce specjalnie napisanej; były to jej własne dzieje. W ten sposób myślano o przeprowadzeniu jej powoli z powrotem w świat rzeczywisty.

Przez parę miesięcy eksperyment dawał najlepsze rezultaty. Ale następowały opadnięcia: Romee przypominała sobie swe role tragiczne. Potem wracała do poddanych jej ról. Aż wreszcie dwa tygodnie temu wróciła do swej ulubionej roli Ofelji. I wówczas, dzięki chwilowej nieostrożności pielęgniarki, uczyniła to, czem grozi owa choroba: wymknęła się ze szpitala prosto ku wodom Sekwany. — Utonęła, jak Ofelia w wielkim dramacie Szekspira.

Jak wielkie wrażenie uczynił ten fakt, zwłaszcza wśród przyjaciół Romee, o tem może świadczyć choćby to, że nie wierzą oni w jej śmierć. Dotąd nie znaleziono jej ciała — mówią. Była ona niegdyś wielką sportsmenką świetnie pływała. Znanem jest, jak trudno przychodzi popełnić samobójstwo przez utopienie się, człowiekowi, który pływa.

Ale wczucie się w rolę było bodaj silniejsze u młodej artystki, niż zmysł samozachowawczy. Pozostała ona przestroga, nie można zbyt bezwarunkowo zadać od młodych bardzo aktorów takiego „zespolenia się z rolą” jak tego chciał profesor L. Może to zalać młode psychiki, najświetniejsze talenty

62

Nad żółtą rzeką

POWIEŚĆ

(Wyciąć i zachować.)

W godzinę potem wszedł major Spedwell do wielkiego wspaniałego urzędowego pokoju, który Fing-Su zarezerwował sobie w fabryce dla swych częstych odwiedzin. Chińczyk spojrzał na wchodzącego z nad książki i strzepnął popiół do srebrnej popielniczki.

— No i cóż porabia nasz tchórzliwy przyjaciel, — spytał.

Spedwell potrząsnął głową. Wyglądał starzej o dziesięć lat. Na jego białej frakowej koszuli widoczny był jeszcze odcisk zakrwawionej ręki.

— Oszałał! — rzekł krótko, — Twierdzą stanowczo, że postradał rozum.

Fing-Su gestem zniecierpliwienia poruszył się w krześle.

— To trudno było przewidzieć — rzekł zgryźliwie. — Któż mógł przypuścić, że dorośli mężczyzna tak się spisze? Ten drań jest zwyczajnym tchórzem i nie nadaje się do takich rzeczy.

Spedwell nie odpowiedział. Może rozmyślał nad tem, że nie długo nadejdzie dzień, gdy z pewnych względów sam zostanie ziołony odurzony na ołtarzu, a jakiś nowicjusz skieruje mu w serce śmiertelny sztylet.

— Pomysł był naprawdę wspaniały i powinien był się inaczej zakończyć! — rzekł Fing-Su. — Leggat był przecież tchórzem i zdrajcą, na śmierć więc zasłużył. Możliwe, że później nasz przyjaciel North inaczej się będzie na to zapatrywał, gdy przyjdzie do siebie i zrozumie, że skompromitował się.

Spedwell nie spuszczał go z oczu.

— Pan powiedział mi przedtem, że na ołtarzu ma być złożony człowiek, który wpadł w ręce Mr. Lynne. Nie mogłem się z tym planem pogodzić, wkońcu jednak ustąpiłem wbrew woli. Mój Boże, gdy zobaczyłem twarz Leggat'a — — —

Otarł zroszone potem czoło, oddychał w przyspieszonym tempie.

Fing-Su nie odrzekł nic — czekał.

— Jak dostaliście w swe ręce Leggat'a? — spytał w końcu Spedwell.

— Przyszedł sam — daliśmy mu napój — niczego nie zarządził, — rzekł niepewnie Fing-Su. — Zdradził nas, o tem pan wie. Teraz nie żyje i koniec. Co się tyczy zaś North'a — to i jego życie spoczywa w naszych rękach.

Spedwell, który siedział głęboko w fotelu klubowym, spojrzał nagle.

— W takim razie byłby naprawdę i na zawsze warjatem, gdyby w to wierzył, — rzekł major. — Jak już dawniej wspominałem, Fing-Su, nasze życie jest w jego rękach — a nie odwrotnie!

Fing-Su starannie strzepnął resztki papierosa z cygarniczki, założył drugiego i zapalił zanim odpowiedział.

— Dokąd przeniesiecie North'a?

— Do szopy kamienniej. Nie będzie już więcej krzychał, dałem mu morfiny. Musimy go najprędzej wytransportować z kraju. „Umvelli” opuszcza port dzisiaj w nocy, niech go pan weźmie na pokład. — — —

— Czy razem z dziewczyną?

Spedwell zmrużył oczy.

— Co zamierza pan zrobić z dziewczyną? — spytał. — Zatrzyma pan Jenę Bray w ukryciu tutaj w Londynie tak długo, póki Clifford Lynne nie wyda panu potrzebnej akcji.

Chińczyk w zamyśleniu wydmuchnął kłęb dymu. Na jego niskim czole ukazały się zmarszczki.

— To był mój dawny plan, — przyznał — Ale w ostatnich kilku godzinach wiele się zmieniło, chcę plan mój zmienić. Możemy ją przewieźć do brzegu Chin, a potem jedną z rzek przewieźć w głąb kraju, bez wzbudze

nia podejrzeń. — Wypuszczał kłęby dymu w stronę sufiku i obserwował, jak rozpląwały się w nicość. — Ona jest naprawdę piękna, dodał.

Major Spedwell podniósł się i przezornie podszedł do stołu. Stał przed Fing-Su i położył ręce na stole.

— Ona pozostanie w Anglii, Fing-Su! — rzekł powoli z wielkim naciskiem.

Na chwilę spotkały się oczy obu mężczyzn. Chińczyk zaśmiał się.

— Mój drogi majorze, — rzekł, — w takiej organizacji jak nasza, może być tylko jeden mistrz. A tym mistrzem, to chciałbym wyraźnie pookreślić, JESTEM JA. Jeśli będę chciał, by pozostała w Anglii, to zostanie. A jeśli życzy sobie, by pojechała z nami do Chin, w takim razie pojedzie. Czy to nie jasne?

Ręka Spedwell'a poruszyła się z taką szybkością, że Fing-Su zobaczył tylko różową płaszczyznę. W jednej sekundzie zabłysło coś w rękach Spedwell'a. Czarny otwór lufy skierował się w stronę kamizelki Fing-Su.

— Ona zostanie! — rzekł Spedwell energicznie. Każdy muskuł na twarzy był naprężony.

Na chwilę twarz Chińczyka skurczyła się. Rysy jego zdradzały tak ogromny przestach, jakiego major dotychczas nie widział. Natychmiast jednak Fing-Su opanował się i zmusił się do uśmiechu.

— Jeśli pan sobie życzy, może pozostać tutaj! Kłótnia nie dojdzie daleko. Gdzie jest ona obecnie? W fabryce? Niech pan pójdzie i przyprowadzi ją tutaj.

Spedwell'a zdumiała ta nieoczekiwana zmiana.

— Sądziłem, że pan nie chce, by ona wiedziała, że pan mieszał w to swoje ręce? — spytał.

— Na tem obecnie mi nie zależy, — rzekł ten. — Proszę, niech pan pójdzie i przyprowadzi ją tutaj.

Spedwell właśnie dochodził do drzwi, gdy usłyszał ciche odsunięcie szuflady. Błyskawicznie odwrócił się.

(c. d. n.)

KRONIKA

Utworzenie biura propagandy turys. w Łodzi.

Tania i dogodna komunikacja z Warszawą. — Wycieczki do Krynicy, Zakopane Gdyni. Wycieczka religijna do Ziemi Świętej. Zamierzenia P. B. P. Orbis w Łodzi

GRUDZIEŃ

16

Piątek

KALENDARZYK

Adelajdy

Niemika wizyta w czasie miłych czynności

(a) Władysław Frontczak i Wacław Swistacz, obaj bez stałego miejsca zamieszkania. uplanowali włamanie do mieszkania Marji Kulińskiej przy ul. Drewnowskiej 25.

W czasie nieobecności domowników włamali się wieczorem dnia 25 listopada rb. do mieszkania, skradli garderobę i bieliznę oraz inne drobiazgi i z łupem umknęli niespostrzeżenie.

W kilka minut później przybyli poszkodowani i stwierdziwszy kradzież powiadomili policję. Idąc po śladach policja ustaliła, że złodzieje udali do mieszkania dozorczy Józefa

Sobierańskiego przy ul. Młynarskiej 15. który znany był jako paser, utrzymujący melinę zło dziejską. Gdy policja wkroczyła do mieszkania, zastała Frontczaka, Swistacza, ich kochanki Marję Urbanek i Zofję Rusak oraz Sobierańskiego. Towarzystwo dzieliło między sobą łupy.

Aresztowano ich. Wczoraj Sąd Grodzki wydał wyrok, na mocy którego skazani zostali Frontczak i Swistacz każdy na 1 rok więzienia, Sobierański na 8 miesięcy więzienia a Urbanek i Rusak każdy na 6 miesięcy więzienia.

Nie zważając na zimę rozebrali gościa.

Niezwykłe metody stosowała szajka rabusiów łódzkich, której członkowie w dniu wczorajszym stanęli przed Sądem Grodzkim w Łodzi.

W sierpniu rb Wacław Nowacki, Abramowski 41, wracał wieczorem do domu. Przy zbiegu Targowej i Główniej zatrzymało go 5-ciu opryszków i zarządzali pieniądze na wódkę.

Gdy Nowacki odmówił i zaczął uciekać rabusie dogonili go, obezwładnili zakneblowali usta, następnie zaś zdjęli palto i marynarkę i zbiegli.

Na odgłos awantury nadbiegli przechodnie i policja. Dwuch z pośród rabusiów, a mianowicie Bolesława Dencza i Marjana Bińkowskiego ujęto w czasie pościgu. Trzej po-

zostali zbiegli wraz z łupem.

Dalsze poszukiwania doprowadziły do odnalezienia garderoby Nowackiego, która rabusie sprzedali Romanowi Garasińskiemu, znanemu paserowi. Odnaleziono również dalszych sprawców napaści, którymi okazali się Józef Majewski, Józef Kanta i Karol Ludwik Wszystkich aresztowano.

Wczoraj po rozpoznaniu sprawy Sąd Grodzki w Łodzi wydał wyrok skazujący Bolesława Dencza i Marjana Bińkowskiego każdego na 2 lata więz. Józefa Majewskiego na półtora roku więz. Józefa Kanta i Karola Ludwiga każdego na 1 rok więzienia, a pasera Romana Garasińskiego na 6 miesięcy więzienia.

Niezwykły dochód dla zubożonego rolnictwa

Nowoczesne zużycie siana.

Ostatnio, jak podawaliśmy zarówno na terenie okręgu łódzkiego, jakoteż w Łodzi pojawił się w sprzedaży nader umiejętnie fałszowany tytoń, który podawany był w opakowaniu monopolu gdańskiego, bądź też polskiego.

W czasie wdrożonego dochodzenia ustalono, że etykiety umiejętnie były usuwane i następnie w to samo opakowanie umieszczano bezwartościowe mieszanki, składające się

w połowie z siana.

Na skutek tego zarządzono obserwacje które doprowadziły do ujawnienia tajnej fabryki tytoniu oraz ujęcie pomysłowego fabrykanta.

Mianowicie władze celne zwróciły uwagę na Wacława Paprockiego, wieśniaka ze wsi Gruszczyce powiatu Sieradzkiego, który wprawdzie nie zajmował się niczem podejrzanym, przyjmował jednak u siebie licznych przemytników.

Gdy przeprowadzono rewizję w zagrodzie Paprockiego w stodole, pod klepiskiem w specjalnie urządzonej piwnicy znaleziono fabrykę tytoniową, Paprocki przy pomocy swych przyjaciół przemytników, od których odbierał tytoń pochodzenia zagranicznego, mieszał zakupiony tytoń z sianem i sprzedawał hurtownie. Niezależnie od powyższego znaleziono ślady, iż Paprocki zakupował znaczną ilość autentycznych paczek tytoniu gdańskiego i w paczki te pakował następnie swą mieszankę.

Znaleziono w fabryce przedmioty zakwestionowane, tudzież skonfiskowano kilkadziesiąt kilogramów zagranicznego tytoniu. Paprockiego aresztowano i osadzono w więzieniu. Dalej dochodzenie trwa.

nych, bądź też obdarzonych szczególnie pięknym krajobrazem.

Obecnie P.B.P. Orbis zostało oficjalnym biurem propagandy turystyki P.K.P.

Na skutek powyższego zwróciliśmy się do kierownika tegoż Biura pp. Kmiecika i Goldsztahta z prośbą o udzielenie nam bliższych informacji i streszczenie zamierzeń P. B. P. Orbis na najbliższą przyszłość.

Na wstępie kierownictwo oświadcza nam że zorganizowany został już cały szereg wycieczek lokalnych, a obecnie organizowana jest wycieczka do Zakopanego, Krynicy oraz urządzone zostały kolonie dla dzieci w Rabce i Krynicy.

Biuro Orbis dba nie tylko o dogodność komunikacji i wygodę podróżnych, ale obecnie czuwać będzie nad stanem wychowawczym dzieci na kolonjach, zwróciło baczną uwagę, aby podróżni udający się na wywczas do Zakopanego, mogli otrzymywać wygodne i tanie mieszkania. W tym celu podróżni już w Nowym Targu w pociągu otrzymywać będą wszechstronne informacje, względnie zasmewiać będą mogli u przedstawiciela Biura Orbis mieszkania.

Szczególną uwagę zwracamy, oświadcza nam kierownicy na wykorzystanie sezonu letniego, to też w przyszłym roku zorganizowanych zostanie szereg lokalnych i zagranicznych wycieczek.

Celem zapoznania się z warunkami pobytu w Turcji, Grecji, Włoszech i Palestynie, bawił tam przed kilku dniami nasz przedstawiciel, który zapoznawał się szczegółowo z sytuacją panującą w tych krajach i na tej podstawie opracowany zostaje program wycieczki, który zrealizowany zostanie z wiosną roku przyszłego.

Tak więc zorganizowana będzie przez Łódzkie P.B.P. Orbis wycieczka do Ziemi Świętej (Palestyna) i Stolicy Apostolskiej. Poza tym zorganizowane zostaną wycieczki do innych krajów, między innymi zaś do Francji gdzie uczestnicy wycieczki będą mieli możliwość zwiedzenia olbrzymich terenów walki np. nad Marną.

Dalej oświadcza nam rozmówcy, że dla ułatwienia szerokim masom wyjazdu do Warszawy i zpowrotem organizowane zostają obecnie grupowe wyjazdy. Pierwszy taki grupowy wyjazd nastąpi 22 b. m. o godz. 7.28 rano z dworca Łódź-Kaliska.

Wyjazd z Warszawy zpowrotem nastąpi tegoż dnia o godzinie 18.55. Bilet w takiej grupie w jedną stronę kosztuje tylko 7 zł. 46 groszy.

Zapowiedziane są też wycieczki do Polski z Węgier i Anglii.

Pożar mieszkania.

(a) W mieszkaniu Rozenwaig w domu przy ul. Napiórkowskiego 105 od nadmiernej rozpalonego piecyka żelaznego zapaliła się drewniana ścianka.

Ogień rozszerzył się szybko i objął belki sufitu. Na ratunek wezwano straż ognio- wa, która w niespełna półgodziny pożar ugasiła. Straty nieznaczne. Wypadku z ludźmi nie było.

Dalsze redukcje płac w przemyśle włókienniczym.

Interwencje Zw. Zaw. w sprawie Zawiercia.

(a) Przemysł włókienniczy łódzki, wykorzystując sytuację, jaka wywiązała się w związku z bezumownym stanem, przeprowadza dalsze redukcje płac.

Tak więc w zakładach przemysłowych L. K. Pożnańskiego po upływie okresu 14 dniowego wypowiedzenia, przyjęto robotników do pracy na nowych warunkach, zniżających dawne płace o 15 proc.

Również w zakładach J. Kindermanna po długich targach robotnicy przystąpili do pracy na nowych warunkach, które przewidują zniżkę płac w granicach od 15—25 proc.

W mniejszych zakładach przeprowadza się jest również redukcja płac, stosowana indywidualnie do poszczególnych grup robotników.

Poza tym jak nas informują związki zawodowe z dniem 19 bm. uruchomiona ma zostać przedzalnia Zjednoczonych Zakładów Scheiblera i Grohmana, przyczem przewidziana jest zniżka płac o 15 proc.

Zniżka ta przeprowadzona będzie również na tkalni Zjednoczonych zakładów, która ma być uruchomiona po świętach Bożego Narodzenia.

Z tej racji Związki zawodowe a mianowicie Klasowy, Praca i Ch. D. czynią silne starania o zawarcie umowy zbiorowej, aby za pomocą dalszego obniżania płac robotniczych przez co pogłębia się nędzę wśród mas robotniczych i zwiększa kryzys.

Dalej dowiadujemy się, że Związki Klasowe oraz Związek Praca, prowadzą akcję w kierunku zapobieżenia zamierzonemu unieruchomieniu zakładów w Zawierciu, które z dniem dzisiejszym według obwieszczeń dyrekcji miały być zamknięte na czas nieograniczony.

Jak to podawaliśmy robotnicy zakładów Zawiercie, okupują od wtorku dnia 13 b. m. mury fabryczne nie opuszczając warsztatów pracy by w ten sposób zmusić dyrekcję do dalszej produkcji.

Z głodu

(a) Na Bałuckim Rynku zasłabł z wycieńczenia i głodu 48-letni Jan Szczepaniak. Choremu udzielił pomocy lekarz pogotowia i przewiózł do szpitala zapasowego.

Teatr i sztuka

TEATR MIEJSKI.

Dziś w piątek i codziennie wiecz. trzymająca widza w nieustannym napięciu groza i swą treścią, głośna sztuka Sergiusza Tretjakowa „Krzyżacy Chiny” w kapitalnej inscenizacji L. Schillera. Udział bierze zgórą 100 osób.

W sobotę o godz. 4 po południu po raz ostatni dla młodzieży szkolnej arcydzieło Wysockiego „Wesele”, ceny najniższe od 30 gr. do 2 zł.

W niedzielę o 4 po południu raz jeszcze jeden kreować będzie Stanisława Wysocka tytułową rolę w powodzeniowej komedji J. Devala „Madamselle”

TEATR KAMERALNY.

Dziś i codziennie wiecz. publiczność bawi się doskonale na wesołej komedji Kiedrzyńskiego „Szczęście od jutra” oklaskując gorąco wykonawców: Dunajewską, Morską, Niedziałkowską, Gurynowicz, Krotkiego, Szuberta i Znicza

W niedzielę o godz. 3 po południu po raz ostatni „Rembrandt na sprzedaż” z Michałem Zniczem, Ceny zniżone.

Losy zakładów Zawiercie rozstrzygną się jeszcze w bież. tygodniu, albowiem na skutek starań związków przybyć ma na miejsce specjalna komisja.

Wzmożony ruch pocztowy przed świętami

500 paczek żywnościowych dziennie

Wprowadzony przez pocztę łódzką, nowy system wypisywania paczek żywnościowych za pośrednictwem adresów podanych w wydawnictwie poczty Polskiej, Łącznik Poczty cieszy się wielkim powodzeniem.

Jak nas informuje Dyrekcja Poczty Łódzkiej w bież. tygodniu doręczono dziennie po

Zniżka ceny leków.

Władze administracyjne otrzymały zarządzenie w sprawie zniżki cen leków w aptekach.

Zarządzenie to obecnie zostało wprowadzone w życie i przewiduje zniżkę dotychczasowych cen lekarstw przewidzianych w pierwszej taksie o 15 proc., w drugiej taksie o 10 proc.

400—500 paczek żywnościowych dziennie.

Doręczanie odbywało się za pośrednictwem specjalnie uchlomionych furgonów, oraz motocykli.

Przyczem paczki takie traktowane są jako przyspieszone i doręczane w specjalnie skróconym terminie.

Pożar w fabryce waty.

Nocy wczorajszej w fabryce waty firmy Nachman i Suligowski, przy ulicy Żorawiej 8 z nieznanych bliżej przyczyn wybuchł pożar.

Ogień natrafiając na znaczne zapasy łatwopalnego materiału, przybierał groźne rozmiary. Na ratunek wezwano 1a oddział straży ogniowej, który po półgodzinnej akcji pożar zlikwidował nie dopuszczając do dalsze-

go rozszerzenia się.

Straty spowodowane przez pożar obliczone na 5000 zł. Spaliła się znaczna ilość surowca oraz uszkodzone zostały maszyny.

Powiadomiona o wypadku policja wdrożyła dochodzenie celem ustalenia przyczyny pożaru.

Niezwykły przypadek.

Marja Kurcmanówna, urzędniczka ministerjum skarbu, zamieszkująca samotnie w Warszawie, pewnej nocy obudzona została odgłosami drapania pazurami szafy przez psa oraz uderzeń ogonem. Odgłosy takie powtórzyły się 3 razy. Zaniepokojona K. zapaliła światło, lecz nikogo w pokoju nie zastała. Rano, po przyjeździe do biura, tknięta złym przecuciem, zatelefonowała do brata swego, Emila Kurcmana, urzędnika izby skarbowej w Warszawie, zamieszkującego w Radości. Otrzymała odpowiedź, że brat nie przyszedł do biura. Kurcmanówna wcześniej zwolniła się z biura i pojechała do Radości. Tam spotkawszy na stacji znajomego dr. Czesława

Krasowskiego, podzieliła się z nim niezwykłym spostrzeżeniem, poczem razem udali się do mieszkania Kurcmana. Było to już godz. 14. Okiennice były jeszcze zamknięte. Po wyważeniu drzwi zastano na progu nieżywego już psa wilka „Szamusia”. Na łóżku zaś leżał nieprzytomny, ze słabymi oznakami życia Kurcman. Dr. K. zastosował niezwłocznie różne zabiegi, poczem zatrutego tlenkiem węgla przewiózł do szpitala Przemienienia Pańskiego w Warszawie. Po 4dniowej kuracji Kurcman powrócił do zdrowia i znowu zjawił się w biurze. Niezwykły ten wypadek komentowany jest nie tylko w Radości, lecz i w Warszawie.

Sztuczne serce.

W Budapeszcie zademonstrowany został w tych dniach przed gronem lekarzy niezwykły eksperyment. Lekarz amerykański dr. Gibbs, który w czasie swej podróży po Europie zatrzymał się na kilka dni w Budapeszcie, za demonstrował tamże sztuczne serce. Skonstruowany przez niego przyrząd elektryczny powoduje cud prawdziwy, zastępując przez kilka godzin prawdziwe serce zwierzęcia i powodując normalny obieg krwi według wszelkich zasad funkcyjnych serca. Po półtorarocznych doświadczeniach, udało się dr. Gibbsowi podczas doświadczeń utrzymać zwierzę przy życiu.

Sztuczne serce składa się z dwóch umieszczonych w puszcze metalowej worków gumowych. Zapomocą prądu elektrycznego następuje aktywizacja elektromagnesu, regulującego ilość dopływającej do puszek wody, która ilością swą powoduje ściskanie lub rozdymanie worków gumowych. Przy ściskaniu płynie krew przez wentyle sztucznego serca do tetna, przy rozdymaniu się wraca wenami do niego. Zwierzę, poddane doświadczeniom, znajdowało się oczywiście w stanie głębokiej narkozy. Operacja wyjmowania serca odbywać się musi z nadzwyczajną szybkością, ażeby nie spowodować natychmiastowej śmierci zwierzęcia.

Szkoda, że źródła węgierskie nie podają jakie zwierzę zostało poddane doświadczeniom i jak długo trwało jego sztuczne życie.

Z Konserwatorium muzycznego H. Kijeńskiej.

W niedzielę dn. 18 bm o godz. 16 w sali Filharmonji Narutowicza 20 wykonane będą pod dyktando prof. T. Rydera 2 całkowite akty (III i IV) z opery „Halka” Moniuszki z udziałem orkiestry, chóru i solistów, w osobach: p. Z. Angielskiej i I. Gubergowej (kl. prof. Comte-Wilgockiej), E. Szumpicha, O. Schillera i K. Szupski (kl. prof. Różańskiego) oraz p. H. Rohra i G. Bernekera.

Prócz Halki będzie wykonany rzadko słyszany utwór Beethovena, który jest jakby zapowiedzią 9ej symfonji.

Fantazja na chór orkiestrę i fortepian, partję fortepianową wykona J. Zachertówna (kl. prof. Dobkiewicza.)

Baczność Rodzice!

P. B. P. „Orbis” urządza zimowe kolonie dla młodzieży w Rabce i Krynicy. Koszt 15-dniowego pobytu łącznie z biletem kolejowym III klasy pociągu osobowego, utrzymaniem, mieszkaniem, nauką jazdy na nartach i łyżwach wynosi w Rabce zł 131.50, w Krynicy zł 136.50.

Wyjazd nastąpi dnia 27 grudnia rb., powrót 12 stycznia 1933 r.

ŁÓDZ—ZAKOPANE

bezpośrednie wagony z zarezerwowanymi miejscami odchodzić będą począwszy od dnia 17 grudnia rb. Informacji udziela i zgłoszenia przyjmuje tylko P. B. P. „Orbis”.

Ważne dla wszystkich, a szczególnie dla wyjeżdżających na święta!

P. B. P. „ORBIS” sprzedaje bilety kolejowe, krajowe i zagraniczne po cenach urzędowych bez żadnej dopłaty. Bilety nabywać można już na 7 dni przed wyjazdem.

Każdy powinien nabyć Łódzki Informator Kolejowy!

Informator ten podaje najdogodniejsze połączenia z Łodzią i do Łodzi i zawiera 30 ulgowych kuponów do kinoteatrów „Casino”, „Palace”, „Luna”. Do nabycia w P. B. P. „ORBIS”, ul. Piotrkowska 65, Nowomiejska 2, w księgarniach i kioskach.

W P. B. P. „ORBIS” można nabyć znaczki stemplowe i blankiety wekslowe po cenach nominalnych.

W P. B. P. „ORBIT” mieści się

NAJSZCZĘŚLIWSZA KOLEKTORA POLSKIEJ LOTERII PAŃSTWOWEJ

Biura czynne są w dni powszednie od godziny 9-ej do 20 ej, w dni świąteczne od 10—13.

Kto cierpi na przepuklinę, powinien nosić odpowiedni i dobrze zrobiony pasek.

Pracownia ortopedyczna

istniejąca od 1886 r.

ST. LEWIŃSKA, ŁÓDŹ, ul. Nawrot 38a

Wyrabia paski rupturowe wszelkiego rodzaju i w różnych gatunkach dla mężczyzn, kobiet i dzieci. Opaski damskie wykonane według wymagań Sz. P. T. lekarzy. Paski pooperacyjne, elastyczne, podtrzymujące, przeciw obwisłości, urabiające figurę i t. p. Prostotrymacze, gorsety a la „HESSINGA”, wkładki sprężynowe na płaskie stopy. — Supensorja. — Patent: Bandaż „Elasta” przeciw żylakom, gruczolom dla zreformatów i uszczuplenia zgrubiałej nogi. —

DOM

w śródmieściu kupię za gotówkę w cenie do 15.000 dolarów.

Oferty składać do administracji naszego pisma sub. „Dom”.

Szkółki drzew owocowych

oraz hodowla dziczek N. KOLAKOWSKI z WŁ. ŻAGLEWSKI — PŁOCK

SPRZEDAŻ:

JERZY KOLCZKOWSKI

ŁÓDŹ, UL. PIOTRKOWSKA 241.

Zakład ogrodniczy

Ceny niskie

KINOTEATR

STYLOWY

dawniej „RESURSA”

Kilńskiego 123 T. fon 112-00

Przepiękny polski film wojenny

a p. t.

„Krwawy Wschód”

W rolach głównych:

Ola Obarska, Ema Szarbarska, Mieczysław Cybulski i Tadeusz Ordey

UWAGA: Na pierwszy seans wszystkie miejsca po 49 groszy.

Zaginął portfel

z dowodem osobistym wydanym w Łodzi oraz kwitem kaucyjnym Elektrowni Ł. na zł 40 na imię **Olszenka Pius**.

Potrzebny zdun

Zgłosić się Al. Kościuszki 41. Dozorca

INSTRUMENTY muzyczne najtaniej sprzedaje pracownia instrumentów muzycznych **Feliksa Boniewicza**, Łódź, ul. Targowa 38 dla szkół, nauczycieli i uczni ustępstwo.

SPRZEDAM tanio używane kanapy, leżaki i 2 łóżka żelazne z materacami oraz nowe otomany, nowe czesne tapczany i fotel, — łóżka. Wykonanie solidne. Na dogodnych warunkach. Tapicer Gwoździński Gdańska 77

BEZ ODSTĘPNEGO

mieszkania, sklepy, lokale handlowe biurowe, fabryczne, pokoje z klatki schodowej poleca Biuro „POLRUCH” Al. Kościuszki 27 tel. 141-01

FELIKS Dębowski zagubił dowód osobisty wydany w Łodzi.

POTRZEBNY stolarz dla zrobienia drzwi. Wiadomość w administracji „Prądu”

2 razy po 1 pokoju z kuchnią do wynajęcia ul. Nowo-Polska 22 przy Brzezińskiej wprost od gospodarza na małej dobrze urządzonej posesji. Wiadomość ul. Nowo-Polska 18, u p. Smolarka. — o0—0o

Kupić

CO I GDZIE na Gwiazdkę?

Polecam

w dużym wyborze najmodniejsze resztki welen na **Sukienki od 5 zł**

Różne resztki bieliźniane, kluseczkowe, szlafrokowe i piżamowe

M. BRYL, Piotrkowska 58

!!! NA RATY I ZA GOTÓWKĘ !!!

Polecam wielki wybór wszelkiej garderoby damskiej, męskiej i dziecięcej **UWAGA!** Wykonuję również obstałunki z własnych i powierzonych materiałów **Ceny konkurencyjne!** **Dogodne warunki!** **Wólczańska 43** 1 p. front

Sala Filharmonji, ul. Narutowicza 20

W niedzielę, dnia 18 grudnia, o godz. 4 popołudniu Konserwatorium muzyczne H. Kijewskiej urządza

Koncert Instrumentalno-Wokalny

pod dyktando prof. T. Rydera.

W programie:

Beethoven: Fantazja na fortepian, chór i orkiestrę — Moniuszko: Halka, akt III i IV

Udział biorą: Orkiestra, chór i soliści.

Bilety w cenie od gr 50 do zł 3 do nabycia w kancelarii Konserwatorium, Traugutta 9, tel. 210—85 — W dniu koncertu w kasie Filharmonji.

Następny program:

„Gehenna Kobiety”

Początek seansów w soboty niedziele i święta o godzinie 3 pp. w dni powszednie o godz. 5 popołudniu.

Aparatura dźwiękowa „HILIPSA”